

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/161/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113218080
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113218080.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej K. X., bytom X. XXX/X, W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob, právne zastúpené Mgr. Ivanom Kucharičom, predsedom predstavenstva, o zaplatenie 2.325,83 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10C 245/2013-37 zo dňa 2. 4. 2014 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 537,48 Eur, a to v mesačných splátkach po 20 Eur splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, do úplného zaplatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 23.525,80 Eur istiny s príslušenstvom, a to na základe zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá bola uzavretá so žalovanou, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.500 Eur, ktorý mal byť splatený v 36 mesačných splátkach po 85,15 Eur. Žalovaná zaplatila len 739,57 Eur a keďže bola v omeškaní so splácaním jednotlivých splátok, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná vo vyjadrení nesúhlasila so žalobou. Uviedla, že úver je bol poskytnutý len vo výške 1.277 Eur, a to i napriek oznámeniu o schválení sumy 1.500 Eur s tým, že z dôvodu straty zamestnania nebola schopná splácať úver a požiadala súd o povolenie splácať dlh v mesačných splátkach po 20 Eur z dôvodu nezamestnanosti a nepoberania žiadnej dávky.

Následne súd poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, stanovisko účastníkov, obsah pripojených listinných dôkazov, najmä zmluvy o revolvingovom úvere, a to bodu 8 zmluvy, ktorý obsahuje dohodu o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka po splnení podmienok spočívajúcich v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, za ktorú sa zaviazal dlžník zaplatiť odplatu vo výške 135,12 Eur s tým, že túto odplatu bol veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udelil súhlas. Ďalej poukázal na to,

že zmluvná odmena predstavujúca celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v danom prípade činila 1.565,40 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 70%. Žalovaná mala zaplatiť 36 splátok po 85,15 Eur, čo predstavuje 3.065,40 Eur, pričom jej bola zaslaná len suma 1.277,05 Eur a zaplatila 739,57 Eur.

Následne súd citoval na ust. § 2 písm. a), § 4 ods. 1, 2, 4, 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (29. 3. 2010), ďalej ust. § 457, § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom spotrebiteľským, lebo žalovaná ako spotrebiteľ nemohla individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu zmluvy. Súd prvého stupňa sa zaoberal platnosťou predmetnej zmluvy v súvislosti s posúdením výšky dojednaných úrokov v spojení so zachovaním princípu dobrých mravov. Z úrokových mier úverov, ako to vyplýva zo štatistiky Národnej banky Slovenska v marci 2010, pri spotrebiteľských úveroch s dobou splácania od jedného do päť rokov predstavovala priemerná úroková miera 13,37 Eur. V tomto vzťahu medzi účastníkmi konania bol dojednaný úrok vo výške cca 70% ročne, a preto súd poukázal na to, že takýto úrok je skoro päťnásobne vyšší, než úrok pri úvere poskytovaných bankami v tom čase na spotrebiteľské úvery s rovnakou dobou splatnosti. Túto skutočnosť súd považoval za rozhodujúcu pre posúdenie, či predmetná úverová zmluva je platná vzhľadom na dojednanú výšku úveru. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na nutnosť zvýšenej ochrany spotrebiteľa, považoval dojednanie v úverovej zmluve za neplatné dojednanie, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi. Túto časť nemožno oddeliť od ostatných častí úverovej zmluvy, lebo ide o podstatnú časť úverovej zmluvy, a preto považoval súd celú úverovú zmluvu za neplatnú, lebo je v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda ohľadom výšky úroku medzi účastníkmi je neplatná, a preto s poukazom aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ustanovení článkov Smernice 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, súd vzhľadom na neplatnosť dohody ohľadne úrokov pre rozpor s dobrými mravmi, ako aj vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úverov zo strany nebankových subjektov by odôvodnil akceptáciu vyššieho úroku, ale v rozumnej miere. Podľa názoru súdu by rozhodnou mierou akceptácie vyššieho úroku bola úroková sadzba stanovená maximálne v rozsahu do 50% nad úrokovú sadzbu poskytovanú obchodnými bankami, čo však v danom prípade dodržané nebolo. Nemožno však zabudnúť ani na skutočnosť, že RPMN pri týchto zmluvách žalobcu predstavuje 70%, čo je zrejme, že v tomto sú započítané ďalšie náklady, poplatky, paušály a služby, ktoré si žalobca účtuje pri týchto zmluvách a ktoré podľa názoru súdu reálne neodrážajú výdavky žalobcu s poskytovaním týchto služieb. Ich jediným cieľom je nepríjemne zvyšovať zisk na úkor spotrebiteľov, čím dochádza k narušeniu dôvery spotrebiteľov v spravodlivé a efektívne fungovanie služieb v tejto oblasti. Z dôvodu, že došlo k plneniu z neplatného právneho úkonu v zmysle Občianskeho zákonníka je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostali. Z predmetnej zmluvy žalovanej bolo vyplatených 1.277,05 Eur, z čoho splatila 739,57 Eur, a preto nesplatený rozdiel predstavuje 537,48 Eur, k zaplateniu ktorej sumy súd zaviazal žalovanú s tým, že s poukazom na ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vzhľadom na jej sociálnu situáciu jej povolil priznanú istinu splácať v 20 eurových mesačných splátkach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie právna zástupkyňa žalobcu. Namietala zamietavý výrok, a to z dôvodu nesprávnych skutkových zistení vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Poukázala na to, že súd prvého stupňa zmluvu nesprávne posúdil v časti odplaty za spotrebiteľské úvery, ktorá výška je regulovaná. Podľa jej názoru aplikácia ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy, lebo ustanovenia zákona 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch majú povahu lex specialis k ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Poukázala na to, že v konaní nikto nenamietal dojednanie výšky ohľadne odplaty za spotrebiteľský úver. Nesúhlasila s posúdením výšky odplaty s výškou úrokových sadzieb bánk. Ďalej namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, lebo súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal s aplikáciou Smernice 93/13 EHS, lebo dojednanie o výške odplaty ako ceny plnenia je aj v zmysle právnej úpravy účinnej ku dňu uzavretia zmluvy vylúčené z posudzovania toho, aby išlo o neprijateľnú podmienku. Ďalej poukázala na to, že súd nesprávne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-618/10, ktoré sa týkalo úroku z omeškania a nie úroku (odplaty). Dané rozhodnutie nie je aplikovateľné po vecnej stránke na túto prejednanú vec, pretože predmetom riešenej veci bol zmluvne dohodnutý úrok z omeškania a

nie úrok. Súdny dvor by sa otázkou úrokov ako cenou plnenia ani zaoberať nemohol. V tejto časti preto právna zástupkyňa žalobcu namietala porušenie účinkov prameňov unijného práva, ktorý je založený na vecne neopodstatnených záveroch. Z tohto dôvodu navrhla zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe v zamietavom výroku vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikovala.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadрила.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktoré bolo oznámené na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, skutkovými závermi, ako aj právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že súd prvého stupňa posudzoval na základe predloženej zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29. 3. 2010 (č. I. 7) dohodnuté náležitosti zmluvy, a to primeranosť výšky ročnej úrokovej sadzby vo výške 70%. Neposudzoval výšku odplaty za úver. Správne vychádzal zo štatistických údajov týkajúcich sa poskytovania spotrebiteľských úverov na obdobie jedného až piatich rokov a výšky úrokovej sadzby. Z oznámenia veriteľov o schválení úveru dlžníkovi - zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300028069 zo dňa 29. 3. 2010 (v spise na č. I. 12) vyplýva, že ročná úroková sadzba úveru je 70 %. Navyše z údajov o schválenom úvere vyplýva úverový limit 1.500 Eur, zmluvná odmena za poskytnutie úveru 1.780,35 Eur, ďalej odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) dohody o poskytnutí služby, ako aj zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu vo výške 1.185,29 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 68,44 %. To znamená, že nemohla byť odplata za poskytnutie úveru zohľadnená vo výške úrokovej sadzby úveru, pokiaľ sú dohodnuté dve zmluvné odmeny za poskytnutie úveru a každého revolvingu a ďalej samostatná odmena za poskytnutie služby. Táto namietaná skutočnosť preto nebola opodstatnená a odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že pri výške úrokových sadzieb ku dňu uzavretia zmluvy dňa 29. 3. 2010 pri spotrebiteľských úveroch a úrokovej sadzbe 13,37 %, nebolo možné neprihliadať na neprimerane dohodnutú výšku úroku úrokovej sadzby vo výške 70 %. Takéto dojednanie je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, a preto súd prvého stupňa správne pri posúdení neplatnosti úverovej zmluvy priznal len nesplatenú časť z vyplatených finančných prostriedkov len vo výške 1.277,05 Eur a splatenej sumy 739,57 Eur. Ani namietaná nesprávna aplikácia Smernice 93/13 EHS, resp. odkaz na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie týkajúcu sa vo veci C-618/10, pri posudzovaní primeranosti výšky úroku z úveru nebola opodstatnená. Súd prvého stupňa správne na predmetné rozhodnutie poukázal, pričom skutočnosti uvádzané v predmetnom rozhodnutí len zhodnotil na daný prípad, v zmysle ktorého následne dôvodnosť uplatnených úrokov z omeškania posúdil. Ani táto námietka preto nebola opodstatnená. Navyše odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, je zrozumiteľné, jasné a preskúmateľné.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní, ktorému náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.